

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přisedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 16. 6. 2014 ve věci návrhu **náměstka okresní státní zástupkyně Plzeň-město** ze dne 11. 4. 2014, č. j. 1 SPR 137/2014-10, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **JUDr. D. J.**, státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň-město,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněná

JUDr. D. J., nar. X,
státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň-město,
bytem T. 3, P.,

je vinna, že

1. při výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti v přípravném řízení ve věci vedené pod sp. zn. 2 ZT 41/2013 proti obviněnému J. M., nar. X, který byl pro zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku stíhán vazebně z důvodu uvedeného v § 67 písm. c) trestního řádu, v rozporu s ustanoveními § 72 odst. 1 a 2 trestního řádu před uplynutím tříměsíční lhůty od právní moci předchozího rozhodnutí o vazbě nepodala soudu návrh na vydání rozhodnutí o dalším trvání vazby obviněného ani nenařídila jeho propuštění z vazby, v důsledku čehož obviněný pobýval ve vazbě nezákonně, a to po dobu 16 hodin a 30 minut,
2. při výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti v přípravném řízení ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZT 431/2012 proti obviněnému P. B., nar. X, pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, ode dne 18. 1. 2013, v němž na základě žádosti o právní pomoc obdržela úřední překlad dokumentů justičního orgánu Velké Británie do češtiny důležitý pro další průběh vyšetřování, nezaslala tento překlad příslušnému policejnímu orgánu a následně vždy jen bez dalšího 3 x akceptovala jeho písemné zdůvodnění učiněné podle § 167 odst. 2 trestního řádu, že vyšetřování nelze skončit z důvodu nevyřízení uvedené žádosti o právní pomoc, přičemž tato situace trvala až do dne 19. 3. 2014,

t e d y

ad 1. a ad 2.

zaviněně porušila povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozila důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství,

čímž spáchala

ad 1. a ad 2.

dvě kárná provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a za to se jí ukládá

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření

snížení platu o 10 % na dobu 4 (čtyř) měsíců.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud jako soud kárný obdržel dne 14. 4. 2014 shora uvedený návrh na zahájení kárného řízení, který podal náměstek okresní státní zástupkyně Plzeň-město. Ten podle § 8 odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále jen „zákon o státním zastupitelství“), v době podání kárného návrhu zastupoval okresní státní zástupkyni Plzeň-město, jež byla dočasně přidělena k výkonu funkce státní zástupkyně u Vrchního státního zastupitelství v Praze. Návrh na zahájení řízení o kárné odpovědnosti JUDr. D. J., státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň-město, byl tedy podán oprávněnou osobou ve smyslu § 8 odst. 5 písm. d) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

Dokazováním provedeným v této kárné věci při ústním jednání byly zjištěny následující skutečnosti:

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality Plzeň usnesením ze dne 11. 7. 2013, č. j. KRPP-7510/Tč-2013-030080, podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájila trestní stíhání A. M., nar. X, a J. M., nar. X, pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, kterého se měli dopustit tím, že dne 10. 7. 2013 v 18.41 hodin na parkovišti benzinové čerpací stanice v ulici Nepomucká, Plzeň, společně prodali policistovi při plnění jeho služebních povinností v rámci předstíraného převodu podle § 158c odst. 1 trestního řádu za částku 105.000 EURO kartony obsahující cigarety, které nebyly opatřeny tabákovými nálepkami platnými na území České republiky pro daňové účely, čímž ke škodě státu zkrátily spotřební daň ve výši nejméně 3.651.500 Kč.

Bezprostředně po provedení předstíraného převodu byli oba obvinění podle § 76 odst. 1 trestního řádu po předchozím souhlasu státní zástupkyně zadrženi a následně stíháni vazebně. Obviněný J. M. byl vzat do vazby z důvodu uvedeného v § 67 písm. c) trestního řádu usnesením soudce Okresního soudu Plzeň-město ze dne 13. 7. 2013, sp. zn. 5 Nt 44/2013. Stížnost J. M. proti usnesení o jeho vzetí do vazby zamítl Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 19. 8. 2013, sp. zn. 6 To 396/2013. Dalším usnesením ze dne 5. 9. 2013, sp. zn. 5 Nt 4016/2013, které nebylo právní moci dne 24. 9. 2013, soudce Okresního soudu Plzeň-město zamítl žádost J. M. o propuštění z vazby a současně nepřijal jeho písemný slib.

Na návrh kárně obviněné jakožto dozorové státní zástupkyně soudkyně Okresního soudu Plzeň-město dalším usnesením ze dne 8. 11. 2013, sp. zn. 5 Nt 939/2013, rozhodla podle § 72 odst. 1 trestního řádu o ponechání obviněného A. M. ve vazbě z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) trestního řádu a o ponechání obviněného J. M. ve vazbě z důvodu uvedeného v § 67 písm. c) trestního řádu. Toto usnesení nabylo právní moci ve vztahu k obviněnému A. M. dne 9. 12. 2013 a ve vztahu k obviněnému J. M. dne 19. 11. 2013. Následně bylo dne 19. 12. 2013 společně s doložkou právní moci doručeno Okresnímu státnímu zastupitelství Plzeň-město a předloženo kárně obviněné. Ta dne 15. 1. 2014 učinila prověrku spisového materiálu, v níž upozornila policejní orgán na to, že vazební lhůta uplyne dne 10. 3. 2014, a proto prodloužila lhůtu pro vyšetřování pouze do 20. 2. 2014.

Nicméně ve vztahu k obviněnému J. M. měla tříměsíční lhůta od právní moci předchozího rozhodnutí o vazbě ve skutečnosti skončit již dne 19. 2. 2014. Před jejím uplynutím však kárně obviněná v rozporu s § 72 odst. 1 a 2 trestního řádu nepodala soudu návrh na vydání rozhodnutí o dalším trvání vazby tohoto obviněného ani nenařídila jeho propuštění z vazby. Toliko přípisem ze dne 19. 2. 2014, č. j. 2 ZT 41/2013-272, tedy až na samém konci vazební lhůty, předložila soudu žádost obou obviněných o propuštění z vazby na svobodu s návrhem na její zamítnutí, neboť nedošlo k žádným změnám odůvodňujícím zánik vazebních důvodů.

Soudkyně, jež měla o této žádosti rozhodovat, následující den kárně obviněnou na uplynutí vazební lhůty u obviněného J. M. upozornila. V návaznosti na toto zjištění kárně obviněná přikázala, aby byl tento obviněný z vazby neprodleně propuštěn, což vazební věznice realizovala dne 20. 2. 2014 v 16.30 hodin. Kvůli tomuto pochybení kárně obviněné tak v trestní věci vedené u Okresního státního zastupitelství Plzeň-město pod sp. zn. 2 ZT 41/2013 pobýval obviněný J. M. ve vazbě nezákonně po dobu 16 hodin a 30 minut.

Dále Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Městské ředitelství Plzeň, územní odbor služby kriminální policie a vyšetřování Plzeň usnesením ze dne 18. 6. 2012, č. j. KRPP-10134-151/TČ-2010-030573, podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájila trestní stíhání P. B., nar. X, pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že v období od 5. 1. 2002 do 28. 2. 2012, vyjma doby od 16. 1. 2003 do 1. 4. 2003, od 11. 1. 2006 do 28. 11. 2007 a prosince 2007, v Plzni ani nikde jinde řádným a pravidelným způsobem nepřispíval na výživu své dcery M. G., nar. X, k rukám matky R. G., nar. X, přičemž za uvedené období mu vznikl dluh na výživném nejméně ve výši 32.550 Kč. Okresní státní zastupitelství Plzeň-město dne 12. 10. 2012 podalo žádost o právní pomoc do Velké Británie z důvodu zjištění pobytu R. G. a provedení jejího výslechu. Podle závěrečné zprávy Policie West Midlands však R. G. ani její dcera M. G. nebyly vypátrány a s ohledem na tuto skutečnost již britská policie nepodnikne žádná další opatření a uzavře důkazy požadované v dožádání i příslušný spis.

Úřední překlad příslušných dokumentů justičního orgánu Velké Británie do češtiny obdržela kárně obviněná dne 18. 1. 2013, avšak nezaslala ho příslušnému policejnímu orgánu.

Ten proto ve třech písemných zdůvodněních ze dne 25. 3. 2013, 21. 6. 2013 a 20. 1. 2014, č. j. KRPP-10134-201/TČ-2010-030573, postupně učiněných podle § 167 odst. 2 trestního řádu, Okresnímu státnímu zastupitelství Plzeň-město sdělil, že vyšetřování v trestní věci obviněného P. B. nelze skončit z důvodu nevyřízení uvedené žádosti o právní pomoc do Velké Británie a že tak vyšetřování bude pokračovat do 30. 6. 2013, do 31. 12. 2013 a do 30. 6. 2014. Tato písemná zdůvodnění překročení lhůty pro skončení vyšetřování kárně obviněná jako dozorová státní zástupkyně vždy bez dalšího akceptovala, aniž policejnímu orgánu předala úřední překlad závěrečné zprávy Policie West Midlands do českého jazyka. Tato situace přitom v trestní věci vedené u Okresního státního zastupitelství Plzeň-město pod sp. zn. 1 ZT 431/2012 trvala až do dne 19. 3. 2014, kdy byla provedena kontrola věcí nevyřízených v rejstříku ZT v trvání od jednoho roku do dvou let.

Kárně obviněná se k oběma skutkům doznala. Na svoji obhajobu uvedla, že návrh na ponechání obviněného J. M. ve vazbě nepodala, neboť omylem vycházela z odlišné právní moci předchozího rozhodnutí o vazbě u spoluobviněného A. M. Na uplynutí vazební lhůty u obviněného J. M. ji upozornila soudkyně, která měla rozhodovat o jeho žádosti o propuštění z vazby na svobodu. O běhu této lhůty byla náležitě informována z dozorového spisu i z informačního systému státního zastupitelství, avšak zaměnila ji s vazební lhůtou u druhého obviněného. Obviněný J. M. byl později nepravomocně odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody, k hlavnímu líčení se dostavoval a neopakoval trestnou činnost, pro niž je stíhán. Úřední překlad výsledku dožádání z Velké Británie nezaslala policejnímu orgánu, neboť nejprve vyřizovala proplacení tlumočeného, posléze příslušný spis odložila kvůli potřebě řešit urgentní agendu a následně z nepozornosti a nesoustředěnosti vycházela z toho, že věc je již vyřízená. Tato věc však je již v současnosti skončena podáním návrhu konečného opatření. Provinění ji nesmírně mrzí z osobního i profesního hlediska a je připravena za ně nést následky. V rozhodné době řešila určité problémy, čímž se však nehodlá vyvinít.

Doznání kárně obviněné je v trestní věci vedené pod sp. zn. 2 ZT 41/2013 v souladu s usnesením o zahájení trestního stíhání obviněných J. M. a A. M. ze dne 11. 7. 2013, č. j. KRPP-7510/TČ-2013-030080, s protokolem o zadržení podezřelé osoby J. M. ze dne 10. 7. 2013, č. j. 39221-3/600000-71, s příkazem k přijetí obviněného J. M. do vazby ze dne 13. 7. 2013, sp. zn. 5 Nt 44/2013, s protokolem o vazebním zasedání konaném u Okresního soudu Plzeň-město dne 13. 7. 2013 v trestní věci proti obviněným A. M. a J. M., s usnesením o vzetí do vazby obviněného J. M. ze dne 13. 7. 2013, sp. zn. 5 Nt 44/2013 (s vyznačenou doložkou právní moci), s usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 8. 2013, sp. zn. 6 To 396/2013, o zamítnutí stížnosti obviněného J. M. proti usnesení o vzetí do vazby, s usnesením Okresního soudu Plzeň-město ze dne 5. 9. 2013, sp. zn. 5 Nt 4016/2013, o zamítnutí žádosti obviněného J. M. o propuštění z vazby a o nepřijetí jeho slibu, s návrhem kárně obviněné na ponechání obviněných A. M. a J. M. ve vazbě ze dne 31. 10. 2013, č. j. 2 Zt 41/2013-186, s usnesením Okresního soudu Plzeň-město ze dne 8. 11. 2013, sp. zn. 5 Nt 939/2013, o ponechání obviněných A. M. a J. M. ve vazbě (s doložkou právní moci u J. M. ke dni 19. 11. 2013), s prověrkou spisového materiálu provedenou kárně obviněnou ze dne 15. 1. 2014, č. j. 2 ZT 41/2013-251, s předložením žádosti obviněných A. M. a J. M. o propuštění z vazby na svobodu kárně obviněnou Okresnímu soudu Plzeň-město ze dne 19. 2. 2014, č. j. 2 ZT 41/2013-272, s příkazem kárně obviněné k propuštění obviněného J. M. z vazby ze dne 20. 2. 2014, č. j. 2 ZT 41/2013-275, a s hlášením změn Věznice Plzeň o propuštění obviněného J. M. z vazby dne 24. 2. 2014 v 16.30 hodin.

Skutková zjištění učiněná ve vztahu k trestní věci vedené pod sp. zn. 1 ZT 431/2012 jsou doložena obalem dozorového spisu sp. zn. 1 ZT 431/2012, usnesením o zahájení trestního stíhání obviněného P. B. ze dne 18. 6. 2012, č. j. KRPP-10134-151/TČ-2010-030573, písemným zdůvodněním policejního orgánu učiněným podle § 167 odst. 2 trestního řádu ze dne

23. 10. 2012, č. j. KRPP-10134-186/TČ-2010-030573, úředním překladem výsledku žádosti o právní pomoc vyžádané ve Velké Británii ze dne 19. 11. 2012 a 20. 12. 2012 a písemnými zdůvodněními policejního orgánu učiněnými podle § 167 odst. 2 trestního řádu ze dne 25. 3. 2013, 21. 6. 2013 a 20. 1. 2014, č. j. KRPP-10134-201/TČ-2010-030573.

V dané věci tedy bylo jednoznačně prokázáno, že kárně obviněná před uplynutím vazební lhůty v rozporu s § 72 odst. 1 a 2 trestního řádu nepodala soudu návrh na vydání rozhodnutí o dalším trvání vazby obviněného J. M., ačkoliv měla za to, že vazební důvod u něho nadále trvá, jak vyplývá z jejího návrhu na zamítnutí žádosti o propuštění z vazby předložené soudu v poslední den vazební lhůty. Před jejím uplynutím ani nenařídila propuštění tohoto obviněného z vazby, který tak pobýval ve vazbě nezákonně. Dále kárně obviněná v době od 18. 1. 2013 do 19. 3. 2014 nezaslala policejnímu orgánu úřední překlad dokumentů justičního orgánu Velké Británie do češtiny, který obdržela na základě žádosti o právní pomoc a který byl důležitý pro další průběh vyšetřování, což mělo za následek neodůvodněné průtahy v příslušné trestní věci.

Uvedenými skutky kárně obviněná zaviněně porušila své povinnosti při výkonu funkce státního zástupce odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně svědomitě a bez zbytečných průtahů, které jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Kárně obviněná těmito zaviněnými jednáními rovněž ohrozila důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta byla v očích odborné i laické veřejnosti nepochybně snížena její nečinností, která měla za následek v jedné trestní věci nezákonný výkon vazby a v druhé trestní věci neodůvodněné opakované prodlužování lhůty pro skončení vyšetřování. V obou případech se jednalo o zavinění ve formě vědomé nedbalosti. Kárně obviněná totiž věděla, že může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhala, že takové porušení nezpůsobí. S ohledem na svoji povinnost státní zástupkyně průběžně zkoumat existenci důvodů vazby a nejpozději 15 dnů před uplynutím tříměsíční lhůty od právní moci předchozího rozhodnutí o vazbě podat soudu návrh na vydání rozhodnutí o dalším trvání vazby si totiž musela být vědoma blízkého se konce vazební lhůty. Úřední překlad výsledku dožádání obdržela a dokonce pak vyřizovala proplacení tlumočného. Jestliže tedy kárně obviněná spoléhala, že lhůta pro podání návrhu soudu na vydání rozhodnutí o dalším trvání vazby doposud neuplynula a že žádost o právní pomoc ještě nebyla vyřízena, činila tak evidentně bez přiměřených důvodů. Je proto možné konstatovat, že kárně obviněná uvedenými skutky naplnila všechny znaky skutkové podstaty dvou kárných provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněné.

Na jedné straně kárný senát vzal v úvahu doznání kárně obviněné, její upřímnou lítost, sebereflexi i zdravotní potíže, které podle jejího obhájce měla v rozhodné době. Dále kárný senát přihlédl k osobnímu spisu kárně obviněné a k jejímu pracovnímu hodnocení, z něhož vyplývá, že funkci státní zástupkyně vykonává již 20 let, že úroveň jejích znalostí je alespoň průměrná, že jí vyhotovované úkony mají požadované náležitosti, že je schopna náležitě formulovat svá stanoviska a právní závěry, že respektuje pokyny vedoucího státního zástupce a že je v pracovním kolektivu nekonfliktní, přátelská a vstřícná ke svým kolegům.

Na straně druhé však z téhož pracovního hodnocení vyplývá, že opakujícím se nedostatkem v činnosti kárně obviněné, který se projevuje v nepravdivých časových intervalech, je jistá míra osobní váhavosti a líknavost mající za následek faktické průtahy při řešení konkrétní věci. Pro tyto nedostatky jí podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství byla uložena výtka ze dne 5. 10. 2012, sp. zn. 1 SPR 358/2012, a výtka ze dne 21. 8. 2013,

č. j. 1 SPR 356/2013-1. Především však kárný senát nemohl přehlédnout, že se kárně obviněná dopustila dvou kárných provinění, která jsou navíc závažná. V prvním případě nevěnovala náležitou pozornost vazební věci, čímž zavinila nezákonnou vazbu a porušení jednoho ze základních a ústavně zaručených práv na osobní svobodu, byť jen na relativně krátkou dobu. V druhém případě pak svou nepozorností a nesoustředěností zavinila zcela zbytečné průtahy v trestní věci.

Za této situace nelze kárně obviněné uložit jen důtku, jak navrhoval její obhájce. Kárný senát vzal v úvahu skutečnosti svědčící ve prospěch kárně obviněné, ale i závažnost obou kárných provinění, a v posuzované věci považuje za přiměřené kárné opatření snížení platu ve třetině zákonné sazby uvedené v § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství.

S ohledem na všechny uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, uznal kárně obviněnou vinou dvěma kárnými proviněními podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustila skutky popsány ve výroku tohoto rozhodnutí. Za tato kárná provinění uložil kárně obviněné podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 4 měsíců. Kárné opatření snížení platu se vůči kárně obviněné uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí (§ 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 16. června 2014

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců